

Finantsloven behøver hver Gang at undersøge, hvormed Gagens Størrelse skal være, og den, som det forekommer mig, at man tillige i en Gageringslov ogsaa bør angive Embedsmændenes Antal. Det forekommer mig ogsaa, at i de tidligere Gageringslove, som her have været forelagte, har altid Embedsmændenes Antal været opgivet, endogsaa i den af dem, som jeg rigtignok tillod mig at stemme imod, nemlig af den Grund, at man deri havde opgivet Embedsmændenes Antal, inden deres Forretninger vare fæstsatte; og, inden man vidste, hvilke Forretninger der skulde være at fæstsatte for dem, var imidlertid dog Embedsmændenes Antal opgivet. Det forekom mig dengang ikke hensigtsmæssigt, og jeg stemte derfor mod Loven; men ligesaa lidt forekommer det mig hensigtsmæssigt nu, ikke at ville angive de Embedsmænds Antal, som man nu anseer hensigtsmæssigt. Jeg troer, at den Discussion, man skal søge at undgaa ved Finantsloven, er ikke blot om Gagernes Størrelse, men ogsaa om Embedernes Nødvendighed, og jeg kan derfor ikke være enig med den høitærede Finantsminister i, at det kunde være hensigtsmæssigt, at det aarligt ved Finantsloven kom under Discussion, hvorvidt et Embede var nødvendigt eller ikke. Jeg troer, at det er netop Noget af det, man ikke skal søge at bringe ind under Finantsloven, og jeg mener, at dette bedst vilde kunne ske derved, at Embedsmændenes Antal tillige var fæstsat ved Gageringsreglementet. Det forekommer mig derfor, at det, man sætter ved nærværende Gageringslov, er en Angivelse af de Embedsmænd, som nu ere nødvendige, og derfor kan jeg ikke ansee det for hensigtsmæssigt at vedtage denne specielle Lov, skjøndt jeg er aldeles enig i den Anskuelse, som allerede under forrige Samling blev udtalt her i Forsamlingen af det Udvalg, som var nedsat i Finantsagen, at det er ønskeligt, at Gageringslove vedtages.

Finantsministeren: Den sidste ærede Taler har sagt, at det ikke var ønskeligt, at man ved Behandlingen af Finantsloven kom til at discutere, om det er hensigtsmæssigt, at et Embede vedbliver eller ikke vedbliver. Jeg er ganske enig med ham deri, at det vilde være det bedste, om man kunde undgaa det; men,

fordi man kan undgaae det ved en Række af Embeder, saaledes som Tilfældet har været med de mange Embeder, for hvilke Lønningsslove ere givne i Løbet af det sidste Par Aar, deraf følger ikke, at man skulde kunne undgaae det for alle Embeder. Men i alt Fald forekommer det mig, at det ikke er rigtigt, for at fremtvinge et Regulativ ogsaa for disse Embeder, om hvilke Regjeringen erklærer, at det ikke lader sig gjøre at give et saadant, netop at skabe sig endnu større Vanskeligheder ved Finantslovens Behandling; thi det vil blive Tilfældet. Lader os tænke os det Tilfælde, at denne Lov bliver forkastet, saa vil Følgen deraf ingenlunde blive, at man ved den følgende Finantslovs Behandling bliver dispenseret fra at discutere Nødvendigheden af disse Embeders Vedbliven, langt fra; men man vil da heller ikke kunne undgaae tillige at discutere om Gagernes Størrelse for de Embeder, som det er Siemedet at regulere ved denne Lov. Man kommer altsaa ved de fremtidige Finantslove til at discutere ikke blot om, hvilke Embeder der skulle vedblive, men ogsaa om Størrelsen af de Gager, der skulle tillægges dem. Det er dette sidste Moment, som Regjeringen vil søge undgaaet ved denne Lov; forkastes den, saa faaer man foruden den Vanskelighed, som den ærede Landsthingsmand vil søge at undgaae, ogsaa den af mig paapegede, at man saa tillige vil komme til at drøfte Gagernes Størrelse, og jeg troer, at det har vist sig, at det ikke er vanskeliggere at komme til et Resultat med Hensyn til, om et Embede bør være eller ikke, end at komme til et Resultat om den Lønning, der bør tillægges det.

Flensborg: Et æret Medlem af Udvalget, den 2den Landsthingsmand for 7de Kred (Nyholm) yttrede, at vi, ved at vedtage denne Lov, vilde komme ud af den svævende Tilstand, hvori vi nu befinde os, at man derved vilde faae et fast Punkt, hvortil man kunde holde sig, og at man derfor ikke burde flyde fra sig, hvad man nu kunde faae, for at faae det Hele paa eengang. Jeg skal tillade mig at bemærke, at det forekommer mig, at vi slet ikke komme ud af den svævende Tilstand, og heller ikke faae noget fast Punkt ved at vedtage denne Lov, som den foreligger. Ud af den svævende